

INTERIOR

Φάνος Κυριάκου

09/05 - 27/06

Επιμέλεια Άκης Κόκκινος

Το Pylon Art & Culture παρουσιάζει την ατομική έκθεση *INTERIOR* με έργα του Φάνου Κυριάκου. Ένα νέο σύνολο έργων αναπτύσσεται στον χώρο ως ένα περιβάλλον με διάσπαρτα στοιχεία αλλά και αυστηρή σύνθεση· εκεί συντήκονται πολλαπλές υλικότητες, κατάλοιπα από λειτουργικότητες και διαστατικότητες που μεταβάλλονται, για να σχηματίσουν ήπια συστήματα νοήματος, ανάγνωσης και αντίληψης.

Το ξύλο, το μέταλλο, το καουτσούκ, το γυαλί, αλλά και βιομηχανικά θραύσματα –στοιχεία που κάποτε είχαν καθημερινή χρηστική αξία– απομακρύνονται από τα προηγούμενα πλαίσια χρήσης τους και επανατοποθετούνται σε μια χωροταξική γραμματική που έχει διαμορφώσει ο καλλιτέχνης τα τελευταία χρόνια με μεθοδικότητα. Το *INTERIOR* αναπτύσσεται ως μια πρόθεση, ένα σχήμα λόγου σε μια συντακτική δομή εν εξελίξει, εκεί όπου κάθε φόρμα ρυθμίζεται σε σχέση με τις υπόλοιπες και κάθε χειρονομία εξαρτάται από το πλαίσιο αναφοράς της. Τα γλυπτά, το καθένα εκ των οποίων καταλαμβάνει μια συγκεκριμένη και σκόπιμη θέση, συναρμολογούνται σε ένα χρωματικό σύνολο, αναστοχάζονται το συναισθηματικό, μηχανικό και δομικό τους παρελθόν, και ταυτόχρονα ανοίγουν έναν χώρο διαλόγου. Σε συνδυασμό με τον χώρο και την παρουσία του κοινού, τα έργα υπερβαίνουν την υλικότητά τους, προτείνοντας μια μήτρα αλληλεξάρτησης ανάμεσα στο οιονεί αντικείμενο και στο οιονεί υποκείμενο, ανάμεσα στην ανθρώπινη και στη μη ανθρώπινη αυτενέργεια. Υπό αυτό το πρίσμα, η διαδικασία της κατασκευής εξελίσσεται ως μια σταδιακή ευθυγράμμιση, όπου η ακρίβεια επιτρέπει στο έργο να ξεπεράσει την υλική του υπόσταση.

Εφαρμόζοντας ένα ανακλαστικό φιλμ αντηλιακής προστασίας στις βιτρίνες του εκθεσιακού χώρου, ο Κυριάκου μεταβάλλει τη διαπερατότητά του, απλώνοντας μια μεμβράνη μεταξύ εξωτερικού και εσωτερικού, η οποία, καθώς αντικατοπτρίζει, παραμένει αδιαφανής. Ο έξω κόσμος επιστρέφει στον εαυτό του, ενώ ο εκθεσιακός χώρος αποκτά μια οξυμένη εσωστρέφεια, επιτρέποντας την καλλιέργεια ενός αυτορρυθμιζόμενου οικοσυστήματος: ενός βιοδυναμικού εσωτερικού όπου αντικείμενα, σκιές και σώματα συμμετέχουν σε μια αργόσυρτη χορογραφία παρουσίας. Παράλληλα, απηχώντας και τις αρχιτεκτονικές διεργασίες ενός ανθρώπινου εσωτερικού –σε φυσικό, συναισθηματικό και νοητικό επίπεδο– το *INTERIOR* αναδύεται ως ένα πολυεπίπεδο οντολογικό πεδίο, όπου η πράξη της δημιουργίας ενός αντικειμένου επανεισάγει διακριτικά μια δόση ανιμισμού στο σύστημα.

Με φόντο αυτή την επαναρυθμισμένη ατμόσφαιρα, οι γλυπτικές φόρμες τοποθετούνται σε μια διάταξη που αντιστέκεται σε κάθε αφηγηματική ολοκλήρωση. Σχέδια ενός μεμονωμένου αντικειμένου, περιορισμένα σε επιδαπέδιες προθήκες, επεκτείνουν τη γλυπτική λογική στη δισδιάστατη καταγραφή καθώς προτείνουν αρχιτεκτονικά περιγράμματα που τοποθετούν το αντικείμενο ως φορέα συλλογικής μνήμης μέσα στον μη-χώρο της έκθεσης.